

244

1952 NOV 3 0

A dolgozó nép parlamentje

Nagy nemzeti értékünk: az Országház. Stílusa, gazdag díszítése ugyanolyan hűen tükrözi a régi uralkodó osztály pompa-szeretétét, mint kiváló építője, Steindl Imre művészetét

Finom ívű, karcsú tornyaival, csipkeszerűen megalkotott csúcsaival, káprázatos kupolájával, 96 méteres tornyán a vörös csillaggal, büszkén emelkedik a Duna pesti oldalán ez a világszerte megcsodált építészeti remekmű: az Országház. Már külső képének varázslatos szépsége is megragadja a látogatókat, de ha belépünk az egyik nehéz tölgyfalkapun, csodálatunk szinte az áhítatig fokozódik. A szemkáprázlatban szép termekben kis szobrok, híres festmények, drága márványoszlopok gazdag tárháza fogad. Gyönyörködhetünk Munkácsy Mihály, Rudnai Gyula, Lotz Károly, Vajda Zsigmond festőművészek képeiben. Az egész épületen látszik, hogy alkotói mindent beleadtak, ami a XX. század művészetéből szép és értékes volt.

A süppedő, vörös bársony szőnyeggel díszített fehér fölépcsősor egészen a kupolacsarnokig visz. (Összesen 29 ilyen lépcsősor helyezkedik el az épületben.) Ezt az évszázadokra szóló remekművet Steindl Imre, a kiváló építész tervezte és az ő vezetésével épült 19 esztendőn keresztül. (1885—1904) a termek egyesítik magukban a XIX. század keverék-stílusát, de legjellemzőbb a neogót-stílus. Harminchét millió aranykoronát emésztettek fel a kiadások. Ebből az összegből egy olyan várost, mint Győr fel lehetett volna építeni.

Az építést végző kiváló mesterek nagy körültekintéssel oldották meg a fűtést és a szellőztetést is. Itt alkalmazták először Magyarországon a távfűtést. Hogy ne kelljen csöveket javítani, tisztítani, tüzelőt hordani és más efféle

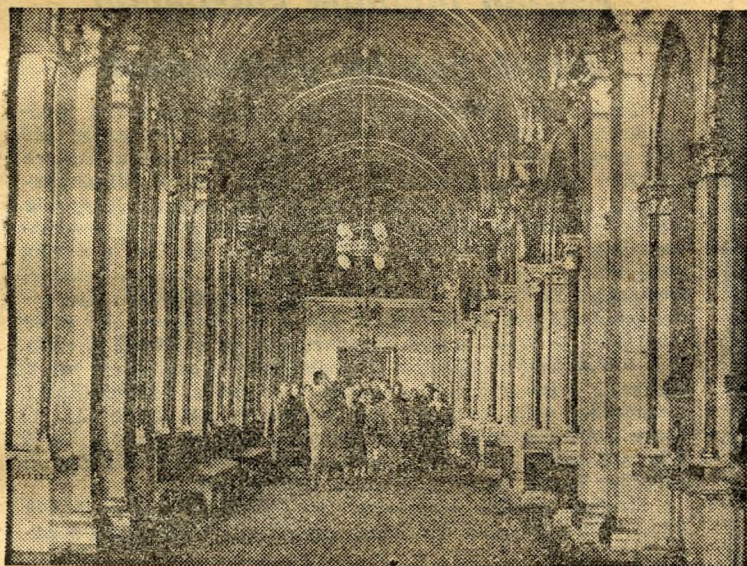
munkát végezni, a Balassi Bálint utca egyik telkén, az Országház-tól mintegy 150 méternyire helyezték el a kazánokat és az így fejlesztett gőzt csöveken keresztül, a földalatt vezették el a Parlamenthez.

Köztudomású, hogy a felszabadulás előtt az urak úgynevezett „törvényhozó testülete” két részből állt: alsó- és felsőházból. Ennek megfelelően nevezték el az Országház épületének két szárnyát is. Az alsóházban a választott képviselők foglaltak helyet, míg a felsőházban a kinevezettek. Ide csak született arisztokraták juthattak be. Most a felsőház helyén hivatalok vannak, itt dolgoznak az ország vezetői és egyes termekben országos, vagy nemzetközi értekezleteket tartanak, nagy ünnepekkor ifjúsági és gyermekkarneválokat rendeznek.

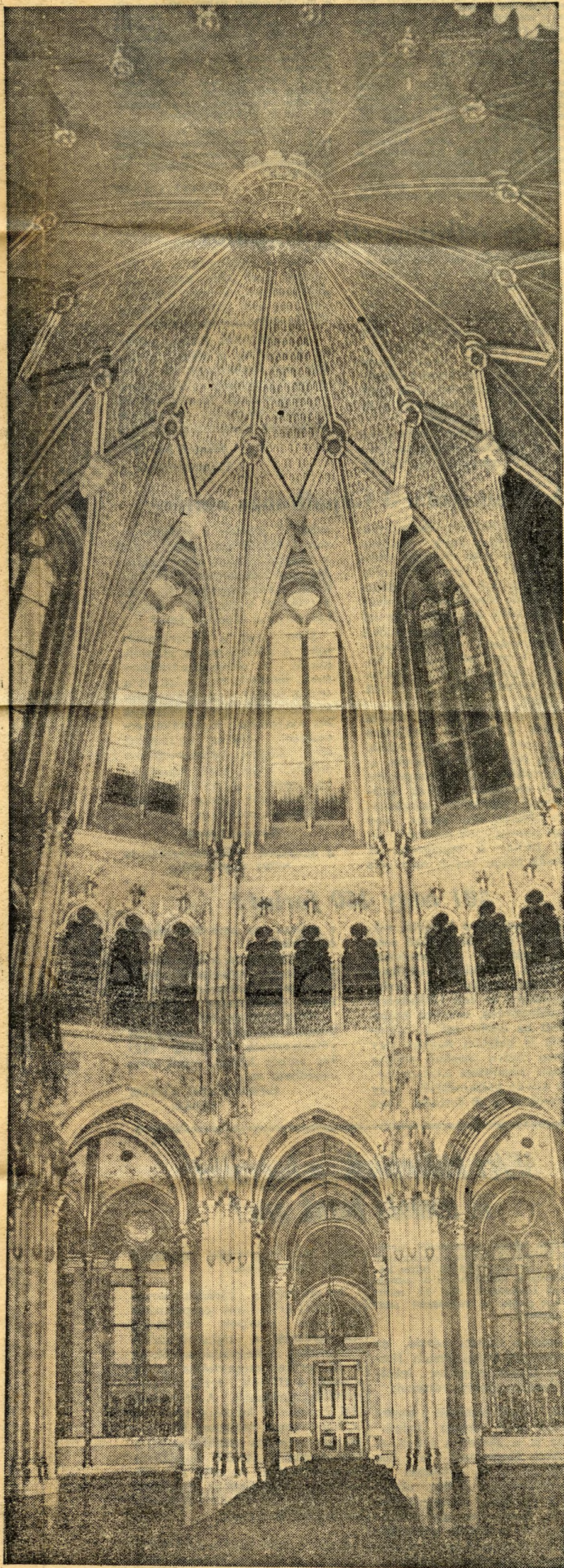
A mai országgyűlés — a munkások, dolgozó parasztok és értelmiségiek parlamentje — a régi alsóházban, a gyönyörű kupolateremben ülészik. A piros bársonyszékek és fényes képviselői padosorok mögött körben húzódik meg a külföldi vendégek és újságírók páholyai. Itt végzi értékes munkáját az újjá választott országgyűlés is.

Gyakran keresik fel külföldi látogatók büszkeségünket, a Parlamentet, amely a felszabadulás óta valóban a nép államhatalmának kifejezőjévé vált. Egy ilyen küldöttség mellé csatlakoztunk mi is; ezt az alkalmat használtuk fel arra, hogy néhány képből bemutassuk kedves olvasóinknak az Országházat.

R. P.

Folyósórészlet, gazdag majolika díszítésű ablakokkal. Az országgyűlési ülések szüneteiben a képviselők kedvence társalgási helye

A kupolacsarnok egy részlete. Dús díszítése leginkább a XVII. századbeli olasz fogadótérmekekre hasonlít. Itt osztják ki a Kossuth-díjakat (Rózsa László felvétele)